EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 16.12.2025
COM(2025) 780 final

2025/0417 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) 2018/848 seoses teatavate tootmis-, märgistamis- ja sertifitseerimisnõuetega ning kolmandate riikidega kaubavahetust käsitlevate teatavate nõuetega

{SWD(2025) 424 final}

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Mahepõllumajandus on Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) oluline element. Mahepõllumajanduslikult haritava maa osakaal on pidevalt suurenenud ja moodustab praegu 11 %. Tarbijad ostavad üha enam mahepõllumajanduslikku toitu, mille tunneb ära ELi logo ja ühise märgise järgi. Mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist reguleerivad määrus (EL) 2018/848, mida kohaldatakse alates 2022. aasta jaanuarist, ning selle alusel vastu võetud delegeeritud määrused ja rakendusmäärused. Nende määrustega kehtestatakse üksikasjalikud nõuded, mis on mahepõllumajandusliku tootmise aluseks.

Kohtuasjas C-240/23 tehtud otsuses järeldas Euroopa Liidu Kohus, et arvestades määruse (EL) 2018/848 artikli 30 lõike 2 ja artikli 33 lõike 1 sõnastust, konteksti ja neid sätteid sisaldava õigusakti eesmärke, ei või kasutada mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavaid mõisteid ega ka ELi mahepõllumajandusliku toote logo nende toodete puhul, mis on toodetud vastavalt nõuetele, mis on üksnes samaväärsed määruses (EL) 2018/848 sätestatud tootmisnõuetega. Seepärast on vaja tagada, et tarbijad saaksid teha teadlikke valikuid, kui nad ostavad sellistest kolmandatest riikidest pärinevaid tooteid, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, samuti on vaja tagada tarbijausaldus kõnealuste toodete ja Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo (edaspidi ka „mahelogo“) vastu, tagades samal ajal siseturul ausa konkurentsi täielikult liidu tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ja liidu omadega samaväärsetele nõuetele vastavate toodete vahel.

Võttes arvesse, et 31. detsembril 2026 lõpeb nende kolmandate riikide tunnustamine, mille mahepõllumajanduslikku tootmist ja kontrollisüsteeme on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ja et tehnilise teabe vahetamine nende kolmandate riikidega mahepõllumajanduslike toodete kaubanduslepingute sõlmimiseks on veel pooleli, on vaja kiiresti pikendada selliste kolmandate riikide tunnustamist 31. detsembrini 2036, et hoida ära häireid mahepõllumajanduslike toodetega kauplemisel.

Kuigi määrus (EL) 2018/848 loob kindla aluse liidu usaldusväärsele ja kasvavale mahepõllumajandussektorile, on tõhusama, tulemuslikuma ja kasutajasõbralikuma õigusraamistiku loomiseks vaja sihipäraselt muuta teatavaid tootmisnõudeid.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Käesoleva kavandatava määrusega muudetakse kehtivaid nõudeid, et hõlbustada mahepõllumajanduslikku tootmist, toodete märgistamist, kontrolli ning kaubavahetust liidus ja kolmandates riikides. Määrusega tagatakse, et tarbijad saavad teha teadlikke valikuid, kui nad ostavad kolmandatest riikidest imporditud mahepõllumajanduslikke tooteid.

• Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Ettepanekuga muudetakse määruse (EL) 2018/848 praeguseid sätteid, muutmata nende põhisisu. Kuna need kehtivad sätted on kooskõlas liidu muude poliitikavaldkondadega, on ka ettepanek nende poliitikavaldkondadega kooskõlas.

Ettepanekuga tagatakse, et tarbijad saavad teha teadlikke valikuid seoses sellistest kolmandatest riikidest imporditud mahepõllumajanduslike toodetega, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud samaväärsena liidu

omadega, eelkõige siis, kui toodete märgistamisel on kasutatud Euroopa Liidu mahelogo ja mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavaid mõisteid. Ettepaneku kohaselt pikendatakse ka nende kolmandate riikide tunnustuse kehtivust, mis on tunnustatud samaväärsena määruse (EÜ) 834/2007 artikli 33 lõike 2 alusel. Vähendades mahepõllumajanduslike ettevõtjate regulatiivset koormust, võib käesolev ettepanek soodustada investeerimist ja aidata kaasa uute tööhõivevõimaluste tekkele mahepõllumajandussektoris ning rangemaid keskkonnanorme järgivate põllumajandustavade edasisele arengule.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Käesoleva ettepanekuga muudetakse määruse (EL) 2018/848 sätteid. Määrus võeti vastu ELi tasandil ja seda kohaldatakse kõikides liikmesriikides.

Ettepanekuga vähendatakse liikmesriikide ning liidu ja kolmandate riikide ettevõtjate koormust ning hoitakse ära häireid mahepõllumajanduslike toodetega kauplemisel järgmiselt: i) võimaldades kasutada turul kättesaadavaid tooteid ja aineid töötlemisel ja ladustamisel puhastus- ja desinfitseerimisvahenditena; ii) tagades, et tarbijad saavad asjakohast teavet, kui nad ostavad tooteid, mille märgistamisel on kasutatud Euroopa Liidu mahelogo või mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavaid mõisteid; iii) kohandades tingimusi, mille alusel vabastatakse määruse (EL) 2018/848 artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest väiksemad ettevõtjad, kes müüvad pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid (välja arvatud sööt); iv) kohandades ettevõtjate rühma koosseisu suhtes kehtivaid nõudeid; v) pikendades kolmandate riikide samaväärsuse tunnustamise kehtivusaega; vi) kohandades loomakasvatuse tootmisnõudeid.

Muudatustega säilitatakse määrusega (EL) 2018/848 juba saavutatud ühtlustamistase ja tagatakse tootjatele võrdsed tingimused. Seetõttu leitakse, et liikmesriigid ei saa neid meetmeid üksi rakendada.

• Proportsionaalsus

Ettepanekuga muudetakse määrust (EL) 2018/848 üksnes ulatuses, mis on tingimata vajalik määruse eesmärkide täitmiseks, tagades samal ajal, et muudatused jäävad sihipäraseks ja vaid nende eesmärkide saavutamiseks vajalikesse piiridesse. Ettepanekuga vähendatakse liikmesriikide ja ettevõtjate halduskoormust ning lisatakse uusi elemente üksnes sellises ulatuses, mis on tingimata vajalik määruse (EL) 2018/848 kohandamiseks eespool kirjeldatud eesmärkidega.

Ettepanekuga muudetakse määruse (EL) 2018/848 teatavate sätete konkreetseid aspekte järgmiselt: i) võimaldatakse ettevõtjatel kasutada turul kättesaadavaid tooteid ja aineid töötlemisel ja ladustamisel puhastus- ja desinfitseerimisvahenditena. Sellega ei muudeta määrusega (EL) 2018/848 taotletavaid eesmärke ning üksnes kohandatakse sätteid sektori vajaduste ja eesmärkidega; ii) kohandatakse kolmandatest riikidest imporditud mahepõllumajanduslike toodete märgistamist käsitlevaid nõudeid. Muudatusega tagatakse, et tarbijad saavad teha teadlikke valikuid, kui nad ostavad sellistest kolmandatest riikidest pärinevaid tooteid, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, samuti tagatakse tarbijausaldus kõnealuste toodete ja Euroopa Liidu mahelogo vastu, tagades samal ajal ka siseturul ausa konkurentsi täielikult liidu tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ning liidu nõuetega samaväärsetele nõuetele vastavate

toodete vahel; iii) kohandatakse tingimusi, mille alusel vabastatakse määruse (EL) 2018/848 artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest väiksemad ettevõtjad, kes müüvad pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid (välja arvatud sööt). Muudatus hõlbustab väiksemate ettevõtjate jaoks erandi tegemist ja aitab seega kaasa määruse (EL) 2018/848 eesmärgi saavutamisele, milleks on lühikeste turustusahelate ja kohaliku tootmise edendamine liidu eri piirkondades; iv) kohandatakse ja lihtsustatakse ettevõtjate rühma koosseisu suhtes kehtivaid nõudeid. Muudatus hõlbustab kehtivate sätete kohaldamist ja soodustab mahepõllumajanduse arengut kooskõlas määrusega (EL) 2018/848; v) pikendatakse kolmandate riikide samaväärsuse tunnustamise kehtivusaega. Muudatusega välditakse häireid mahepõllumajanduslike toodetega kauplemisel ja tagatakse sujuv üleminek rahvusvahelise lepingu alusel tunnustamise kavale; vi) kohandatakse loomakasvatuse tootmisnõudeid. Muudatus, mille eesmärk on lihtsustada praegu kehtivaid nõudeid ja kohandada neid ettevõtjate vajadustega, on proportsionaalne, sest ELi mahepõllumajandusalasesse õigusraamistikku lisatakse uusi elemente (näiteks konkreetne üleminekuaeg ja vuttide minimaalne tapavanus) üksnes sellises ulatuses, mis on tingimata vajalik kehtivate sätete kohandamiseks eespool kirjeldatud eesmärkidega.

- **Vahendi valik**

Muutmis vajavad nõuded sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses. Seetõttu peab valitud õigusakt olema samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Määrust (EL) 2018/848 ei ole hinnatud, samuti ei ole tehtud selle toimivuskontrolli. Komisjon on aga alates 2022. aasta jaanuarist ja määruse (EL) 2018/848 kohaldamise algusest pidanud määruse kohaldamise üle konsultatsioone liikmesriikide ja sidusrühmadega.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon vahetab liikmesriikidega korrapäraselt teavet mahepõllumajandusliku tootmise tehnilise nõuande eksperdirühma (GREX) kaudu ja sidusrühmadega mahepõllumajandust käsitleva kodanikuühiskonna dialoogirühma (CDG) kaudu. Neil kohtumistel kogub komisjon seisukohti mitmesuguste aspektide kohta, mis on seotud määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastuvõetud delegeeritud määruste ja rakendusmääruste kohaldamisega.

Tulevikukindluse platvorm ehk kõrgetasemeline eksperdirühm, mis loodi 2024. aastal eesmärgiga aidata komisjonil lihtsustada kehtivaid õigusakte ja vähendada halduskoormust, koostas arvamuse selle kohta, kuidas võiks lihtsustada määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastu võetud delegeeritud määruste ja rakendusmääruste kohaldamist[1]. Arvamust arutati põllumajanduse ja kalanduse nõukogus 27. jaanuaril 2025.

Selle platvormi arvamuse alusel järelmeetmete võtmiseks konsulteeris komisjon GREXi ja CDGga 2025. aasta esimesel poolaastal. Järeldati, et määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastu võetud delegeeritud määruste ja rakendusmääruste mõnda elementi võiks lihtsustada.

Lisaks korraldati 24. septembril 2025 kohtumine, kus osalesid nii GREXi kui ka CDG liikmed, et arutada määruse (EL) 2018/848 lihtsustamist nii, et ei tehtaks järeleandmisi selle eesmärkides, põhimõtetes ja normides.

[1] https://commission.europa.eu/document/download/25d40cdf-9e5e-4a8b-8da6-7a72efad04ed_en?filename=fo_2024_8_organic_production_and_labeling_en.pdf&prefLang=mt.

10. novembril 2025 toimus mahepõllumajanduspoliitika rakendamise dialoog,[2] mida juhatas põllumajanduse ja toidu volinik ning milles osales mitu põllumajandus- ja toidutootmissektori mahepõllumajandusettevõtjat ning muude sidusrühmade esindajat. Aruteludes keskenduti nende kogemustele mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamise nõuetega ning sellele, kuidas lihtsustada määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastu võetud delegeeritud määruste ja rakendusmääruste konkreetseid aspekte.

Lisaks korraldati ajavahemikus 21. oktoobrist kuni 18. novembrini 2025 tagasisidekorje[3]. Kokku saadi 720 vastust ELi kodanikelt (44,9 %), ettevõtjatelt/äriühingutelt (31,3 %), ettevõtjate ühendustelt (11 %), valitsusvälistelt organisatsioonidelt (2,8 %), ametiasutustelt (1,5 %), ametiühingutelt (1,3 %) ja muudelt osalejatelt (7,4 %). Tagasiside puudutas määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastu võetud delegeeritud määruste ja rakendusmääruste võimalikke muudatusi.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon vahetab korrapäraselt liikmesriikide ja sidusrühmadega arvamusi määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastu võetud delegeeritud määruste ja rakendusmääruste kohaldamise kohta, sealhulgas kogub tagasisidet raskuste kohta, mis neil on tekkinud. Lisaks on komisjon kogunud teavet eespool nimetatud sihipäraste konsultatsioonide kaudu. Kõikidest konsultatsioonidest saadud teave moodustabki eksperdiarvamuse, millele komisjon käesolevas algatuses tugines.

- **Mõjuhinnang**

Võttes arvesse seda, et kiiresti on vaja i) tagada, et tarbijad saaksid teha teadlikke valikuid, kui nad ostavad sellistest kolmandatest riikidest pärinevaid tooteid, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, samuti tagada tarbijausaldus kõnealuste toodete ja Euroopa Liidu mahelogo vastu, kindlustades samal ajal ka siseturul ausa konkurentsi täielikult liidu tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ning liidu nõuetega samaväärsetele nõuetele vastavate toodete vahel; ii) vältida häireid samaväärsena tunnustatud kolmandate riikidega mahepõllumajanduslike toodetega kauplemises; iii) lahendada sihipäraselt mahepõllumajandussektori ees seisvaid probleeme, kõrvaldades koormust ja edendades sektori konkurentsivõimet siis mõju ei olnud võimalik hinnata.

Määruse (EL) 2018/848 kavandatud muudatused on aga välja töötatud eespool punktis „Konsulteerimine sidusrühmadega“ kirjeldatud konsultatsioonide käigus kogutud teabe põhjal. Kavandatud muudatused on sihipärased ega muuda üldiseid poliitilisi eesmärke.

Ettepaneku kogumõju oleneb sellest, kuidas mahepõllumajanduslikud ettevõtjad täidavad kavandatud meetmeid. Lisaks rahaliste kulude vähendamisele eeldatakse, et tõkete kõrvaldamine liidu ja kolmandate riikide ettevõtjate jaoks stimuleerib mahepõllumajanduse säilitamist ja selles valdkonnas tegutsemist, mis omakorda suurendab keskkonna- ja sotsiaalkasu.

---

2 https://agriculture.ec.europa.eu/media/events/implementation-dialogue-eu-organic-policy-2025-11-10_en.

3 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/15273-Mahepollumajanduslik-tootmine-sihiparane-ajakohastamine-ja-lihtsustamine_et.

Koos käesoleva ettepanekuga avaldab komisjon oma talituste analüütilise töödokumendi, milles käsitletakse koormuse vähendamist, sealhulgas hinnatakse kulusid ja kasulikkust ning seda, kuidas on võetud arvesse konsultatsioonidest saadud teavet.

Kuna kavandatud meetmed ei tohiks eelduste kohaselt suurendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid, on käesolev ettepanek kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/1119 (Euroopa kliimamääruse) artikli 2 lõikes 1 sätestatud kliimaneutraalsuseesmärgiga ning liidu kliimaeesmärkidega aastateks 2030[4] ja 2040[5]. Lisaks aitavad kavandatud meetmed kaasa määruse (EL) 2021/1119 artikli 5 kohastele kliimamuutustega kohanemise püüdlustele, sest mahepõllumajandusliku tootmise tavad võivad suurendada vastupanuvõimet kliimamuutuste suhtes[6].

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku mitu elementi hõlbustavad lihtsustamist ning mahepõllumajanduslike ettevõtjate ja liikmesriikide jaoks bürokraatia ja halduskoormuse vähendamist järgmiselt: i) luues võimaluse kasutada turul kättesaadavad tooteid ja aineid töötlemisel ja ladustamisel puhastus- ja desinfitseerimisvahenditena; ii) kohandades tingimusi, mille alusel vabastatakse määruse (EL) 2018/848 artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest väiksemad ettevõtjad, kes müüvad pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid (välja arvatud sööt); iii) kohandades ettevõtjate rühma koosseisu suhtes kehtivaid nõudeid; iv) kohandades loomakasvatuse tootmisnõudeid. Ka liikmesriikide ametkonnad saavad kasu nende tingimuste kohandamisest, mille alusel vabastatakse määruse (EL) 2018/848 artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest väiksemad ettevõtjad, kes müüvad pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid (välja arvatud sööt).

Järelikult viiakse nende elementide abil määruse (EL) 2018/848 sätted kooskõlla ettevõtjate praktiliste vajadustega, säilitades samal ajal määruse eesmärgid ja põhimõtted ning määruses kehtestatud ranged normid ja vältides ühetaolist lähenemisviisi kõigi suhtes, mille rakendamine võib osutuda koormavaks ja mis võib olla vähem tõhus.

Eelkõige võivad need elemendid vähendada otseseid halduskulusid 47,8 miljoni euro võrra aastas, millest 45,9 miljonit eurot hoiaksid kokku ettevõtjad ja 1,9 miljonit eurot ametkonnad. Lisaks võivad need elemendid vähendada ettevõtjate otseseid ühekordseid kohandamiskulusid 109,2 miljoni euro ja otseseid iga-aastaseid kohandamiskulusid 90,2 miljoni euro võrra.

Digitaalsuse seisukohast hindamine näitas, et käesolev ettepanek ei sisalda ühtki diginõuet. Digivahendid ja digitaalne andmevahetus ettepaneku kohaldamisalasse ei kuulu.

- **Põhiõigused**

Ettepanekuga austatakse põhiõigusi ja järgitakse eriti Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.

---

4 https://climate.ec.europa.eu/eu-action/climate-strategies-targets/2030-climate-targets_en.

5 Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik (COM/2025/524 final) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025PC0524&qid=1767083245474.

6 N. Scialabba, M. Müller-Lindenlauf, „Organic agriculture and climate change, Renewable Agriculture and Food Systems“, 25 (2), lk 158–169 (2010), 10.1017/S1742170510000116.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjoni loodud turuvaatlusrühmad jälgivad pidevalt mahepõllumajanduslike toodete pakkumist ja nõudlust, samuti nende hindu liidu turul. Nende muutumise kohta annavad vaatlusrühmad teavet ka edaspidi. Lisaks jälgib komisjon jätkuvalt määruse (EL) 2018/848 ning selle alusel vastu võetud delegeeritud ja rakendusmääruste kohaldamist oma korrapäraste kohtumiste raames liikmesriikide ja sidusrühmade esindajatega. Komisjon tagab ka tulevikus, et määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsena tunnustatud kolmandate riikide üle tehakse asjakohast järelevalvet, nagu on sätestatud määruse (EL) 2018/848 artiklis 48.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Kohtuasjas C-240/23 Herbaria Kräuterparadies GmbH *vs*. Freistaat Bayern (Herbaria Kräuterparadies II) otsustas Euroopa Liidu Kohus, et määrust (EL) 2018/848 tuleb tõlgendada nii, et nendest kolmandatest riikidest pärinevate toodete puhul, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena liidu ja asjaomaste kolmandate riikide vahelise rahvusvahelise lepingu alusel või mida on samaväärsena tunnustatud määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel, ei või märgistusel kasutada Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ega põhimõtteliselt ka mahetootmisele viitavaid mõisteid. Lisaks otsustas Euroopa Kohus, et selle kolmanda riigi mahelogo, kust toodet imporditakse, peaks saama tootel kasutada isegi siis, kui logo sisaldab mõisteid, mis on identsed mahetootmisele viitavate mõistetega määruse (EL) 2018/848 artikli 30 lõike 1 ja IV lisa tähenduses.

Sellisest kolmandast riigist pärineva toote puhul, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ei kahjusta kolmanda riigi mahelogo kasutamine ausat konkurentsi mahepõllumajanduslike toodete siseturul ega tekita mitmeti mõistetavust, mis võib eksitada tarbijaid. See tuleneb asjaolust, et selline logo ei pane asjaomaseid tooteid samasse konkurentsiolukorda liidu mahepõllumajanduslike toodetega ega jäta muljet, et asjaomane toode vastab kõigile määrusega (EL) 2018/848 kehtestatud nõuetele.

Mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavaid mõisteid, sealhulgas nende tuletisi ja deminutiive, kasutatakse nii liidus kui ka kolmandates riikides selleks, et anda ostjale teada, et kõnealune toode ja selle koostisosad on valmistatud kohaldatavate mahepõllumajanduslike tootmismeetoditega. Nii on see ka *codex alimentarius*'e suunistes (CAC/GL 32), milles mahepõllumajanduslikele tootmismeetoditele osutavat märgistust, näiteks sõnu „orgaaniline", „bioloogiline", „ökoloogiline" või sarnase suunitlusega sõnu, sealhulgas deminutiive, kasutatakse selleks, et anda ostjatele teada, et kõnealune toode või selle koostisosad on valmistatud mahepõllumajanduslike tootmismeetoditega. Pealegi peab kolmandate riikide mahepõllumajandusliku tootmise teatavate nõuete järgi kasutama mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavaid mõisteid selliste toodete ja nende koostisosade puhul, mis on valmistatud kohaldatavate mahepõllumajanduslike tootmismeetoditega.

Kõikidel kolmandatel riikidel, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ei ole oma mahelogo. Kui sellistest kolmandatest

riikidest pärinevate toodete puhul ei saa kasutada mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavaid mõisteid, jäävad nende kolmandate riikide ettevõtjad järelikult võimaluseta märgistada mahepõllumajanduslikult valmistatud tooteid ja anda liidu tarbijatele teada, et need tooted on oma päritoluriigis toodetud mahepõllumajanduslikke tootmismeetodeid kasutades. Samuti oleks raskendatud ühitamine *codex alimentarius*'e suunistega (CAC/GL 32), sest toodete märgistusel ei saaks osutada mahepõllumajanduslikele tootmismeetoditele, kuigi need vastavad kõikidele neis suunistes kehtestatud asjakohastele tingimustele.

Kolmanda riigi mahepõllumajandusliku tootmise ja kontrollisüsteemide tunnustamine liidu omadega samaväärsena tähendab, et hinnangu kohaselt vastab süsteem liidu omadega samaväärsetele eesmärkidele ja põhimõtetele, sest kohaldatakse õigusnorme, mis tagavad nõuetele vastavuse puhul sama kindlustaseme, isegi kui see saavutatakse teistsuguste vahenditega.

Samaväärsena tunnustatud kolmandas riigis ja liidus mahepõllumajandusliku tootmise ja kontrollisüsteemide suhtes kohaldatavate õigusnormide erinevused on samaväärsuskorra lahutamatu osa. Komisjon on samaväärsust hinnates täheldanud, et mõned neist erinevustest on väikesed ega puuduta toote omadusi, teised aga hõlmavad mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid, millel on tähtis roll liidu mahepõllumajandusliku tootmise struktuuris ja mis aitavad täita tarbijate ootusi mahepõllumajanduslike toodete suhtes, tagades samal ajal siseturul ausa konkurentsi liidus täielikult kohaldatavatele tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ja liidu omadega samaväärsetele nõuetele vastavate toodete vahel. Nimetatud nõuded hõlmavad elavat mulda, loomade heaolu norme ja toidu töötlemist, kasutades minimaalselt kunstlikke sisendeid.

Eurobaromeetri uuring „Eurooplased, põllumajandus ja Euroopa Liidu ühine põllumajanduspoliitika“,[7] mis korraldati 2024. aasta juunis ja juulis, näitas, et toiduainete märgistamiseks kasutatavatest logodest tunnevad eurooplased kõige rohkem Euroopa Liidu mahelogo. See on tähtis nii tarbijatele kui ka tootjatele, sest aitab tarbijatel mahepõllumajanduslikke tooteid ära tunda ja tootjatel neid kogu liidus turustada.

Selleks et tagada siseturul aus konkurents liidus täielikult kohaldatavatele tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ja liidu omadega samaväärsetele nõuetele vastavate toodete vahel ning täita tarbijate ootusi, et neist kolmandatest riikidest imporditud mahepõllumajanduslikud tooted, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, vastaksid sama rangetele normidele kui liidu tooted, peaks lubama kasutada Euroopa Liidu mahelogo ka neist kolmandatest riikidest imporditud toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel, tingimusel et lisaks samaväärsetele nõuetele vastavad need tooted teatavatele täiendavatele tootmis- ja kontrollinõuetele.

Selleks et tagada määruse (EL) 2018/848 tulemuslikkus kaubavahetuses kolmandate riikidega, peaksid need lisanõuded vastama tootmis- ja kontrollinõuetele, millel on tähtis roll liidu mahepõllumajandusliku tootmise struktuuris ja mis aitavad täita tarbijate ootusi mahepõllumajanduslike toodete suhtes, tagades samal ajal ausa konkurentsi siseturul.

Kui ELis või kolmandates riikides, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, muudetakse tootmisnõudeid, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu teatavaid õigusakte, millega lisatakse või muudetakse täiendavaid tootmis- ja kontrollinõudeid, millele kolmandatest riikidest imporditud tooted peavad Euroopa Liidu mahelogo kasutamiseks vastama.

[7] https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3226.

Liidu ettevõtjad, kes toodavad mahepõllumajanduslikku toitu või sööta, saavad kasutada neist kolmandatest riikidest imporditud koostisosi, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena. Neid koostisosi kasutatakse liidus mahepõllumajanduslike toodete töötlemisel eri vahekordades ja neid vajatakse liidus mitmesuguste mahepõllumajanduslike toodete töötlemiseks.

Kui liidus kasutatakse toodete töötlemisel neid koostisosi, siis järgitakse määrusega (EL) 2018/848 kehtestatud tootmisnõudeid. Euroopa Liidu mahelogo kasutamine peaks seega olema lubatud toodete puhul, mida töödeldakse liidus ja mis sisaldavad mahepõllumajanduslikke koostisosi, mis on valmistatud kooskõlas kõnealuse määrusega või imporditud kolmandatest riikidest, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ja milles need koostisosad moodustavad kuni 5 % toote põllumajanduslikest koostisosadest (toidu puhul kaalust ja sööda puhul üldiselt).

Kui need koostisosad moodustavad üle 5 % toote põllumajanduslikest koostisosadest (toidu puhul kaalust ja sööda puhul üldiselt) ja selleks, et tagada aus konkurents selliste töödeldud toodete vahel, mis sisaldavad kas täielikult liidu tootmis- ja kontrollinõuetele vastavaid või liidu nõuetega samaväärsetele nõuetele vastavaid koostisosi, ning et täita tarbijate ootusi Euroopa Liidu mahelogo kasutamise suhtes, peaks lubama selle logo kasutamist nende töödeldud toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel, mis sisaldavad sellistest kolmandatest riikidest imporditud koostisosi, tingimusel et lisaks samaväärsetele nõuetele vastavad need koostisosad teatavatele täiendavatele tootmis- ja kontrollinõuetele.

Määruse (EL) 2018/848 kohaselt on Euroopa Liidu mahelogo kasutamine kohustuslik liidus toodetud kogu müügipakendis mahepõllumajandusliku toidu puhul. Seepärast on vaja sellest kohustusest välja jätta liidus toodetud müügipakendis toit, mille koostisosad on imporditud kolmandast riigist, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ning milles need koostisosad moodustavad üle 5 % toote põllumajanduslike koostisosade kaalust ja ei vasta teatavatele täiendavatele tootmis- ja kontrollinõuetele.

Nende kolmandate riikide tunnustus, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, lõpeb 31. detsembril 2026. Nõukogu andis 28. juunil 2021 komisjonile loa alustada määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsena tunnustatud kolmandate riikidega läbirääkimisi mahepõllumajanduslike toodete kohta kaubanduslepingute sõlmimise üle. Sellele tuginedes vahetab komisjon nende kolmandate riikidega praegu tehnilist teavet. Teabevahetuses on tehtud eri tasemel edusamme, mis on tingitud õiguslike ja regulatiivsete raamistike mitmekesisusest ja keerukusest, mis on seotud tarbijate erinevate arusaamadega mahepõllumajanduslikust tootmisest eri mahetootmissüsteemides. Seega on vaja kiiresti pikendada nende kolmandate riikide tunnustamist 31. detsembrini 2036, et hoida ära häireid mahepõllumajanduslike toodetega kauplemisel.

Määruse (EL) 2018/848 kohaselt peaksid mahepõllumajanduslikus tootmises töötlemis- ja ladustamisrajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavad tooted olema sellised, mille kasutamiseks on komisjon andnud loa ning lisanud need piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse. Nende loetelude koostamisega seostub aga palju probleeme. Probleemide esinemist kinnitavad mitu mahepõllumajandusliku tootmise tehnilise nõuande eksperdirühma aruannet. Esiteks on liidu turul praegu palju töötlemis- ja ladustamisrajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavaid tooteid ja aineid. Teiseks töödeldakse ja ladustatakse mahepõllumajanduslikke tooteid eri liiki rajatistes ja selleks kasutatakse mitmesuguseid seadmeid, masinaid ja ehitisi. Kolmandaks peab töötlemisel ja ladustamisel kasutatavaid

seadmeid ja masinaid puhastama ja desinfitseerima tootja juhiste järgi, et tagada nende nõuetekohane hooldamine ja käitamine. Selleks et võimaldada mahepõllumajanduslikel ettevõtjatel kasutada turul kättesaadavaid tooteid ja aineid puhastus- ja desinfitseerimisvahenditena, peaks välja jätma nõude, et komisjon peab andma mahepõllumajanduslikus tootmises töötlemis- ja ladustamisrajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavatele toodetele loa, ning lisama need piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse.

Määrusega (EL) 2018/848 antakse liikmesriikidele õigus vabastada sama määruse artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest väiksemad ettevõtjad, kes müüvad pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid (välja arvatud sööt). Praegused tingimused võivad aga toimida kasvutakistusena. Lisaks on väiksemad ettevõtjad pärast määruse (EL) 2018/848 kohaldamise algust järjest suurenevate kulude tõttu suurendanud ka oma pakendamata mahepõllumajanduslike toodete (välja arvatud sööt) käivet. Sellest on saanud aga takistus, mis ei lase ettevõtjatel täita käibega seotud tingimusi, et olla vabastatud artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest. Seetõttu tuleks need tingimused välja jätta. Lisaks tuleks muuta aastamüügiga seotud tingimust, suurendades lubatud aastast müügimahtu, et ei oleks takistatud väiksemate ettevõtjate vabastamine artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest.

Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud sätted liidu ja kolmandate riikide ettevõtjate rühmade koosseisu kohta. Nende sätete kohaldamisega seotud teave osutab märkimisväärsetele raskustele selliste ettevõtjate rühmade loomisel, mille puhul on täidetud rühma koosseisuga seotud nõuded, eelkõige aastakäive, ja juriidilise isiku staatuse nõue. Sellised raskused takistavad väiksemate ettevõtjate saamist ettevõtjate rühma liikmeks. Kolmandates riikides võib tootjate tegevuse ümberkujundamine raskendada neist riikidest toodete tarnimist liitu, mis omakorda võib põhjustada kaubandushäirete riski. Seepärast tuleks kaotada ettevõtjate rühma liikmete aastakäibega seotud nõuded. Ka maksimaalset lubatud pindala peaks suurendama, et väiksematel ettevõtjatel oleks võimalik liituda ettevõtjate rühmaga.

Määruses (EL) 2018/848 ei ole sätestatud konkreetset üleminekuaega ega minimaalset tapavanust vuttide kohta, mis takistab nende tootmist. Seepärast on asjakohane sätestada need nõuded. Liikmesriikides, kus praegu kasvatakse mahepõllumajanduslikult vutte liha tootmiseks, tapetakse nad alates 42 päeva vanuseks saamisest ja üleminekuaeg on viis nädalat. See on nädal vähem kui nende liikide minimaalne tapavanus. Seega ei ole liha tootmiseks kasvatavate kodulindude kohta praegu kehtiv üleminekuaeg 10 nädalat vuttide puhul asjakohane ja seda peaks lühendama, võttes arvesse nende tapavanust. Järelikult on asjakohane kehtestada liha tootmiseks kasvatatud vuttide minimaalseks tapavanuseks 42 päeva ja üleminekuaeg viis nädalat.

Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud veterinaarravinõuded. Nende nõuete kohaselt on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/6 määratletud ametlik keeluaeg pärast keemiliselt sünteesitud allopaatiliste ravimite kasutamist maismaal elavate loomade suhtes kaks korda nii pikk kui tavapärane keeluaeg ja selle miinimum pikkus on 48 tundi. See tähendab, et minimaalne keeluaeg peab olema 48 tundi isegi siis, kui tavapärane kohaldatav keeluaeg pärast veterinaarravimi kasutamist on null päeva. Vesiviljeluse puhul nähakse nõuetega ette, et keeluaeg pärast veterinaarravimi kasutamist on kaks korda nii pikk kui tavapärane keeluaeg või minimaalselt 48 tundi juhul, kui perioodi pikkust ei ole täpsustatud. Selleks et vältida maismaal elavate loomade tootmisel koormust eelkõige juhtudel, kui veterinaarravimi kohta sätestatud keeluaeg on null päeva, tuleks ühtlustada maismaal elavate loomade suhtes ja vesiviljeluses kohaldatavad sätted.

Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud nõue, et kodulindudel peab päevasel ajal olema pidev pääs vabaõhualale alates võimalikult varasest east. Selline nõue võib ohustada noori sulgedeta linde nende tootmistsükli ajal, kui nad vajavad muu hulgas stabiilset temperatuuri oma toitumis- ja käitumisharjumuste arenguks, immuniseerimist nakkushaiguste vastu ja varju röövlindude eest. Seepärast peaks neid nõudeid muutma nii, et vabaõhualale pääsu nõue kehtib vaid nende lindude suhtes, kes on piisavalt sulgedega kaetud, et nad suudaksid välistingimustes viibimise ajal reguleerida oma kehatemperatuuri.

Määruses (EL) 2018/848 on sätestatud, et lindlate nuumlindude jaoks mõeldud kasulik kogupind ei tohi ühegi tootmisüksuse puhul ületada 1 600 m^2. See pärsib nuumlindude mahepõllumajandusliku tootmise arengut veelgi, sest sellega piiratakse nuumlindude lindla suurust mahepõllumajanduslikus tootmisüksuses, ilma et see annaks loomade heaolu ja keskkonda silmas pidades mingit lisakasu. Seepärast peaks nuumlindude jaoks mõeldud maksimaalse kasuliku kogupinna kindlaks määrama lindla tasandil.

2025/0417 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) 2018/848 seoses teatavate tootmis-, märgistamis- ja sertifitseerimisnõuetega ning kolmandate riikidega kaubavahetust käsitlevate teatavate nõuetega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[8],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[9],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud sätted toodete ja ainete kasutamise lubamise kohta mahepõllumajanduslikus tootmises. Täpsemalt võib komisjon anda loa toodete kasutamiseks mahepõllumajanduslikus tootmises töötlemis- ja ladustamisrajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks ning lisada neid piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse. Nende loetelude koostamisel esineb aga palju probleeme, mida tõendavad mahepõllumajandusliku tootmise tehnilise nõuande eksperdirühma (EGTOP) mitu aruannet[10]. Esiteks on praegu liidu turul palju töötlemis- ja ladustamisrajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavaid tooteid ja aineid. Teiseks töödeldakse ja ladustatakse mahepõllumajanduslikke tooteid eri liiki rajatistes ning selleks kasutatakse mitmesuguseid seadmeid, masinaid ja ehitisi. Kolmandaks peab töötlemisel ja ladustamisel kasutatavaid seadmeid ja masinaid puhastama ja desinfitseerima tootja juhiste järgi, et tagada nende nõuetekohane hooldamine ja käitamine. Selleks et mahepõllumajanduslikud ettevõtjad saaksid kasutada turul

8 ELT C, …

9 ELT C, …

10 EGTOP, „Final report on the criteria for evaluation of products for cleaning and disinfection“ (Lõpparuanne puhastus- ja desinfitseerimisvahendite hindamise kriteeriumide kohta), 8. detsember 2021, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/2cd40421-9a7e-432c-9818-947cc97358c4_en?filename=egtop-report-on-criteria-cleaning-and-disinfection_en.pdf; EGTOP, „Final report on cleaning and disinfection (III)“ (Lõpparuanne puhastamise ja desinfitseerimise kohta), 14. aprill 2025, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/bc0480a6-d269-468b-97df-3da3216f0d4d_en?filename=final-report-egtop-on-cleaning-disinfectant-iii_en.pdf; EGTOP, „Final report on cleaning and disinfection (IV)“ (Lõpparuanne puhastamise ja desinfitseerimise kohta), 6. november 2025., https://agriculture.ec.europa.eu/farming/organic-farming/co-operation-and-expert-advice/egtop-reports_en.

kättesaadavaid tooteid ja aineid puhastus- ja desinfitseerimisvahenditena, tuleks välja jätta nõue, et komisjon peab mahepõllumajanduslikus tootmises töötlemis- ja ladustamisrajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavatele toodetele andma loa, ning kandma need piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse.

(2) Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud nõuded toodete importimise kohta kolmandatest riikidest liitu, et viia need liidu turule mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena. Nõuete kohaselt võivad mahepõllumajanduslikud tooted siseneda liidu turule, kui need vastavad liidu mahepõllumajandusliku tootmise nõuetele või pärinevad kolmandatest riikidest, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena liidu ja asjaomaste kolmandate riikide vahelise rahvusvahelise lepingu alusel või mida on tunnustatud samaväärsena määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel.

(3) Kohtuasjas C-240/23 Herbaria Kräuterparadies II otsustas Euroopa Liidu Kohus, et määrust (EL) 2018/848 tuleb tõlgendada nii, et nendest kolmandatest riikidest pärinevate toodete puhul, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena liidu ja selliste asjaomaste kolmandate riikide vahelise rahvusvaheliste lepingute alusel või mida on tunnustatud samaväärsena määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel, ei või märgistusel kasutada Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ega põhimõtteliselt mahetootmisele viitavaid mõisteid. Lisaks otsustas Euroopa Kohus, et määruse (EL) 2018/848 tulemuslikkuse tagamiseks ja määrusega komisjonile antud volituste säilitamiseks peaks selle kolmanda riigi mahepõllumajandusliku tootmise logo, kust toodet imporditakse, lubama tootel kasutada isegi siis, kui logo sisaldab mõisteid, mis on identsed mahetootmisele viitavate mõistetega määruse (EL) 2018/848 artikli 30 lõike 1 ja IV lisa tähenduses.

(4) Sellisest kolmandast riigist pärineva toote puhul, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ei kahjusta kolmanda riigi mahelogo kasutamine ausat konkurentsi mahetoodete siseturul ega tekita mitmeti mõistetavust, mis võib eksitada tarbijaid. See on tingitud asjaolust, et selline logo ei pane asjaomaseid tooteid samasse konkurentsiolukorda liidu mahepõllumajanduslike toodetega ega jäta muljet, et asjaomane toode vastab kõigile määrusega (EL) 2018/848 kehtestatud nõuetele.

(5) Mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavaid mõisteid, sealhulgas nende tuletisi ja deminutiive, kasutatakse nii liidus kui ka kolmandates riikides selleks, et anda ostjale teada, et kõnealune toode ja selle koostisosad on valmistatud kohaldatavate mahepõllumajanduslike tootmismeetoditega. Nii on see ka *codex alimentarius*'e suunistes (CAC/GL 32),[11] milles mahepõllumajanduslikele tootmismeetoditele osutavat märgistust, näiteks sõnu „orgaaniline", „bioloogiline", „ökoloogiline" või sarnase suunitlusega sõnu, sealhulgas deminutiive, kasutatakse selleks, et anda ostjatele teada, et kõnealune toode või selle koostisosad on valmistatud mahepõllumajanduslike tootmismeetoditega.. Pealegi peab teatavate kolmandate riikide mahepõllumajandusliku tootmise nõuete järgi kasutama mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavaid mõisteid selliste toodete ja nende koostisosade puhul, mis on valmistatud kohaldatavate mahepõllumajanduslike tootmismeetoditega.

[11] Suunised mahepõllumajanduslikult toodetud toidu tootmise, töötlemise, märgistamise ja turustamise kohta, GL 32–1999: https://www.fao.org/input/download/standards/360/cxg_032e.pdf.

(6) Kõikidel kolmandatel riikidel, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ei ole oma mahelogo. Kui sellistest kolmandatest riikidest pärinevate toodete puhul ei saa kasutada mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavaid mõisteid, jäetakse nende kolmandate riikide ettevõtjad järelikult võimaluseta märgistada mahepõllumajanduslikult valmistatud tooteid ja anda liidu tarbijatele teada, et tooted on oma päritoluriigis toodetud mahepõllumajanduslikke meetodeid kasutades. Samuti oleks raskendatud ühitamine *codex alimentarius*'e suunistega (CAC/GL 32), sest toodete märgistusel ei saaks osutada mahepõllumajanduslikele tootmismeetoditele, kuigi need vastavad kõikidele neis suunistes kehtestatud asjakohastele tingimustele.

(7) Selleks et tagada määruse (EL) 2018/848 tulemuslikkus ja säilitada selle määrusega komisjonile antud volitused, peaks seega toodete puhul, mis võivad siseneda liidu turule mahepõllumajanduslikuna, lubama kasutada mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavaid mõisteid, kui neid tooteid imporditakse kolmandatest riikidest, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena liidu ja asjaomase kolmanda riigi vahelise rahvusvahelise lepingu alusel või mida on tunnustatud samaväärsena määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel.

(8) Kolmanda riigi mahepõllumajandusliku tootmise ja kontrollisüsteemide tunnustamine liidu omadega samaväärsena tähendab, et hinnangu kohaselt vastab süsteem liidu omadega samaväärsetele eesmärkidele ja põhimõtetele, sest kohaldatakse õigusnorme, mis tagavad nõuetele vastavuse puhul sama kindlustaseme, isegi kui see saavutatakse teistsuguste vahenditega.

(9) Samaväärsena tunnustatud kolmandas riigis ja liidus mahepõllumajandusliku tootmise ja kontrollisüsteemide suhtes kohaldatavate õigusnormide erinevused on samaväärsuskorra lahutamatu osa. Komisjon on samaväärsust hinnates täheldanud, et mõned neist erinevustest on väikesed, teised aga hõlmavad mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid, millel on tähtis roll liidu mahepõllumajandusliku tootmise struktuuris ja mis aitavad täita tarbijate ootusi mahepõllumajanduslike toodete suhtes, tagades samal ajal siseturul ausa konkurentsi liidus täielikult kohaldatavatele tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ja liidu omadega samaväärsetele nõuetele vastavate toodete vahel. Nimetatud nõuded hõlmavad elavat mulda, loomade heaolu norme ja toidu töötlemist, kasutades minimaalselt kunstlikke sisendeid.

(10) Eurobaromeetri uuring „Eurooplased, põllumajandus ja Euroopa Liidu ühine põllumajanduspoliitika", mis korraldati 2024. aasta juunis ja juulis, näitas, et toiduainete märgistamiseks kasutatavatest logodest tunnevad eurooplased kõige rohkem Euroopa Liidu mahelogo. See on tähtis nii tarbijatele kui ka tootjatele, sest aitab tarbijatel mahepõllumajanduslikke tooteid ära tunda ja tootjatel neid kogu liidus turustada.

(11) Selleks et tagada siseturul aus konkurents liidus täielikult kohaldatavatele tootmis- ja kontrollinõuetele vastavate toodete ja liidu omadega samaväärsetele nõuetele vastavate toodete vahel ning täita tarbijate ootusi, et neist kolmandatest riikidest imporditud tooted, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, vastaksid sama rangetele normidele kui liidu tooted, peaks lubama kasutada Euroopa Liidu mahelogo ka neist kolmandatest riikidest imporditud toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel, tingimusel et lisaks samaväärsetele nõuetele vastavad need tooted teatavatele täiendavatele tootmis- ja kontrollinõuetele.

(12) Selleks et säilitada määruse (EL) 2018/848 tulemuslikkus kaubavahetuses kolmandate riikidega, peaksid need lisanõuded vastama tootmis- ja kontrollinõuetele, millel on tähtis roll ELi mahepõllumajandusliku tootmise struktuuris ja mis aitavad täita tarbijate ootusi mahepõllumajanduslike toodete suhtes, tagades samal ajal ausa konkurentsi siseturul.

(13) Kui liidus või kolmandates riikides, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, muudetakse tootmisnõudeid, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu teatavaid õigusakte, millega lisatakse või muudetakse täiendavaid tootmis- ja kontrollinõudeid, millele kolmandatest riikidest pärinevad tooted peavad Euroopa Liidu mahelogo kasutamiseks vastama.

(14) Liidu ettevõtjad, kes toodavad mahepõllumajanduslikku toitu või sööta, saavad kasutada neist kolmandatest riikidest imporditud koostisosi, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena. Neid koostisosi kasutatakse liidus mahepõllumajanduslike toodete töötlemisel eri vahekordades ja neid vajatakse mitmesuguste mahepõllumajanduslike toodete töötlemiseks liidus. Kui liidus kasutatakse toodete töötlemisel neid koostisosi, siis järgitakse määrusega (EL) 2018/848 kehtestatud tootmisnõudeid. Euroopa Liidu mahelogo kasutamine peaks seega olema lubatud toodete puhul, mida töödeldakse liidus ja mis sisaldavad mahepõllumajanduslikke koostisosi, mis on valmistatud kooskõlas kõnealuse määrusega või imporditud kolmandatest riikidest, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ja milles need koostisosad moodustavad kuni 5 % toote põllumajanduslikest koostisosadest (toidu puhul kaalust ja sööda puhul üldiselt). Kui need koostisosad moodustavad üle 5 % toote põllumajanduslikest koostisosadest (toidu puhul kaalust ja sööda puhul üldiselt) ja selleks, et tagada siseturul aus konkurents selliste töödeldud toodete vahel, mis sisaldavad kas täielikult liidu tootmis- ja kontrollinõuetele vastavaid või liidu nõuetega samaväärsetele nõuetele vastavaid koostisosi, ning et täita tarbijate ootusi Euroopa Liidu mahelogo kasutamise suhtes, peaks lubama selle logo kasutamist ka nende toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel, mis sisaldavad kolmandatest riikidest imporditud koostisosi, tingimusel et lisaks samaväärsetele nõuetele vastavad need koostisosad teatavatele täiendavatele tootmis- ja kontrollinõuetele.

(15) Määruse (EL) 2018/848 kohaselt on Euroopa Liidu mahelogo kasutamine kohustuslik liidus toodetud kogu müügipakendis mahepõllumajandusliku toidu puhul. Seepärast on vaja sellest kohustusest välja jätta liidus toodetud müügipakendis toit, mille koostisosad on imporditud kolmandatest riikidest, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, ja milles need koostisosad moodustavad üle 5 % toote põllumajanduslike koostisosade kaalust ega vasta teatavatele täiendavatele tootmis- ja kontrollinõuetele.

(16) Määrusega (EL) 2018/848 on ette nähtud tingimused, mille alusel liikmesriigid võivad vabastada väiksemad ettevõtjad kohustusest omada artikli 35 lõike 1 kohast sertifikaati. Kuna pärast määruse (EL) 2018/848 kohaldamise algust on järjest suurenenud väiksemate ettevõtjate kulud, on suurenenud ka nende pakendamata mahepõllumajanduslike toodete (välja arvatud sööt) käive. See on aga saanud takistuseks, mis ei lase neil täita käibega seotud tingimusi, et nad oleksid vabastatud artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest. Selline takistus suurendab veelgi kõnealuse kohustusega seotud kulusid. Aastakäibega seotud tingimused, mille alusel võivad liikmesriigid vabastada väiksemad ettevõtjad kõnealuse määruse

artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest, tuleks seega välja jätta. Selleks et mitte takistada väiksemate ettevõtjate vabastamist artikli 35 lõike 1 kohase sertifikaadi omamise kohustusest, peaks vaatama läbi ka aastamüügiga seotud tingimuse ja suurendama lubatud aastast müügimahtu.

(17) Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud sätted liidu ja kolmandate riikide ettevõtjate rühmade koosseisu kohta. Nende sätete kohaldamisega seotud teave osutab märkimisväärsetele raskustele selliste ettevõtjate rühmade loomisel, mis vastavad rühma koosseisu, eelkõige aastakäibe, ja juriidilise isiku staatuse suhtes kehtestatud nõuetele. Raskuste hulka kuuluvad halduskulud ja vajadus korraldada ümber ühisettevõttesse, ühistusse, ühendusse, liitu või organisatsiooni kuuluvate tootjarühmade majandustegevust. Nende raskuste tõttu on väiksematel ettevõtjatel raske saada ettevõtjate rühma liikmeks, sest kehtivad sätted ei kajasta väikesemahuliste põllumajandustootjate ja ettevõtjate vajadusi ega ressursisuutlikkust ning see takistab mahepõllumajanduse arengut nii liidus kui ka kolmandates riikides. Kolmandates riikides võib tootjate tegevuse ümberkorraldamine raskendada neist riikidest toodete tarnimist liitu, mis omakorda võib põhjustada kaubandushäirete riski. Seepärast tuleks kaotada ettevõtjate rühma liikmete aastakäibega seotud nõuded. Lisaks peaks suurendama maksimaalset lubatud pindala, et ka väiksematel ettevõtjatel oleks võimalik liituda ettevõtjate rühmaga.

(18) Nende kolmandate riikide tunnustus, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena, lõpeb 31. detsembril 2026. Nõukogu andis 28. juunil 2021 komisjonile loa alustada 11 kolmanda riigiga, kes on määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel tunnustatud samaväärsena, läbirääkimisi mahepõllumajanduslike toodete kohta kaubanduslepingute sõlmimise üle. Sellele tuginedes vahetab komisjon nende kolmandate riikidega praegu tehnilist teavet. Teabevahetuses tehtud edusammud on erinevad, mis on tingitud õiguslike ja regulatiivsete raamistike mitmekesisusest ja keerukusest, mis on seotud tarbijate eri arusaamaga mahepõllumajanduslikust tootmisest eri mahetootmissüsteemides. Seega on vaja kiiresti pikendada nende kolmandate riikide tunnustamist 31. detsembrini 2036, et hoida ära häireid mahepõllumajanduslike toodetega kauplemisel.

(19) Määrusega (EL) 2018/848 on sätestatud kodulindude liha tootmise kohta üleminekuaeg ja minimaalne tapavanus juhuks, kui ei kasutata aeglase kasvuga linnuliine. Nende sätetega ei kehtestata konkreetset üleminekuaega ega tapavanust vuttide suhtes. Liikmesriikides, kus kasvatatakse mahepõllumajanduslikult vutte liha tootmiseks, on nende tootmistsükkel lühem sellest, mida kohaldatakse liha tootmiseks kasvatatavate muude kodulindude suhtes, sest nad tapetakse 42 päeva vanuselt. Üleminekuaeg peaks olema viis nädalat. See on nädal vähem kui nende liikide minimaalne tapavanus. Seega ei ole liha tootmiseks kasvatavate kodulindude kohta praegu kehtiv üleminekuaeg kümme nädalat vuttide puhul asjakohane ja seda peaks lühendama, arvestades nende tapavanust. Järelikult on asjakohane kehtestada liha tootmiseks kasvatatavate vuttide suhtes üleminekuaeg viis nädalat ja minimaalne tapavanus 42 päeva.

(20) Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud veterinaarravinõuded. Nende kohaselt on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/6[12] määratletud ametlik keeluaeg

[12] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2019/6, mis käsitleb veterinaarravimeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/82/EÜ (ELT L 4, 7.1.2019, lk 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj).

pärast keemiliselt sünteesitud allopaatiliste ravimite kasutamist maismaal elavate loomade suhtes kaks korda nii pikk kui tavapärane keeluaeg ning selle miinimumpikkus on 48 tundi. See tähendab, et minimaalne keeluaeg peab olema 48 tundi isegi siis, kui tavapärane kehtiv keeluaeg pärast ravimite kasutamist on null päeva. Vesiviljeluse kohta nähakse nende nõuetega ette, et keeluaeg pärast allopaatilise veterinaarravimi kasutamist peab olema kaks korda nii pikk kui lubatud veterinaarravimi puhul või minimaalselt 48 tundi juhul, kui perioodi pikkust ei ole määratud. Selleks et vältida maismaal elavate loomade tootmisel koormust eelkõige siis, kui veterinaarravimi kohta sätestatud keeluaeg on null päeva, peaks ühtlustama maismaal elavate loomade ja vesiviljeluse suhtes kohaldatavad sätted.

(21) Määrusega (EL) 2018/848 on kehtestatud pidamistingimuste ja kasvatustavade suhtes kehtivad nõuded, sealhulgas nõue, et kodulindudel peab päevasel ajal olema pidev pääs vabaõhualale alates võimalikult varasest east. Selline nõue võib aga ohustada noori sulgedeta linde nende tootmistsükli ajal, kui nad vajavad muu hulgas stabiilset temperatuuri oma toitumis- ja käitumisharjumuste arenguks, immuniseerimist nakkushaiguste vastu ja varju röövlindude eest. Seepärast peaks seda nõuet muutma nii, et vabaõhualale pääsu nõue kehtib vaid nende lindude suhtes, kes on piisavalt sulgedega kaetud, et nad suudaksid välistingimustes viibimise ajal reguleerida oma kehatemperatuuri.

(22) Määruses (EL) 2018/848 on sätestatud, et lindlate nuumlindude jaoks mõeldud kasulik kogupind ei tohi ühegi tootmisüksuse puhul ületada 1 600 m^2. See pärsib nuumlindude mahepõllumajandusliku tootmise arengut veelgi, sest sellega piiratakse nuumlindude lindla suurust mahepõllumajanduslikus tootmisüksuses, ilma et see annaks loomade heaolu ja keskkonda silmas pidades mingit lisakasu. Seepärast peaks määrust (EL) 2018/848 muutma nii, et nuumlindude jaoks mõeldud kasulik kogupind määratakse kindlaks lindla tasandil.

(23) Kuna käesoleva määruse eesmärke, eelkõige eesmärki tagada aus konkurents ja mahepõllumajanduslike toodete siseturu nõuetekohane toimimine, samuti tarbijausaldus kõnealuste toodete ja Euroopa Liidu mahelogo vastu, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid mahepõllumajandusliku tootmise nõuete nõutava ühtlustamise tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(24) Seepärast tuleks määrust (EL) 2018/848 vastavalt muuta.

(25) Võttes arvesse vajadust hoida ära tarbetuid häireid mahepõllumajanduslike toodetega kauplemisel ja tagada sujuv üleminek rahvusvahelise lepingu alusel kolmandate riikide tunnustamise kavale, samuti vähendada mahepõllumajanduslikel ettevõtjatel lasuvat tarbetut koormust, peaks käesolev määrus jõustuma viivitamata, s.o järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) 2018/848 muudetakse järgmiselt:

(1) artikli 24 lõike 1 punkt g jäetakse välja;

(2) artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevas määruses on toode mahepõllumajanduslikule tootmisele viitava märgistusega toode juhul, kui märgistusel, reklaammaterjalides või äridokumentides kasutatakse kõnealuse toote, selle tootmiseks kasutatud koostisosade või söödamaterjali kirjeldamiseks mõisteid, millega antakse ostjale teada, et kõnealune toode, selle koostisosad või söödamaterjal on toodetud kooskõlas käesoleva määrusega. Eelkõige võib kogu liidus ja kõikides IV lisas loetletud keeltes kasutada IV lisas loetletud mõisteid ning nende tuletisi ja deminutiive nagu „bio-“ ja „öko-“ kas eraldi või kombineerituna selliste artikli 2 lõikes 1 osutatud toodete märgistamisel ning reklaamimisel, mis liidu turule mahepõllumajandusliku tootena viimisel vastavad käesolevale määrusele või mida imporditakse kolmandatest riikidest artikli 45 lõike 1 punkti b alapunktis ii või iii sätestatud tingimustel .“;

(b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 2 lõikes 1 osutatud toodete puhul ei tohi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud mõisteid kasutada liidus mitte kuskil mitte üheski IV lisas loetletud keeles selliste toodete märgistamisel, reklaammaterjalides ega äridokumentides, mis liidu turule mahepõllumajandusliku tootena viimisel ei vasta käesolevale määrusele või mida ei impordita kolmandatest riikidest artikli 45 lõike 1 punkti b alapunktis ii või iii sätestatud tingimustel.“;

(3) artikli 32 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) peab müügipakendis toidu puhul olema artiklis 33 osutatud Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ka pakendil, välja arvatud järgmistel juhtudel:

– artikli 30 lõikes 3 osutatud juhul;

– artikli 30 lõike 5 punktides b ja c osutatud juhtudel;

– kui artikli 30 lõike 5 punktis a osutatud töödeldud toit on valmistatud koostisosadest, mis on imporditud artikli 45 lõike 1 punkti b alapunkti ii või iii kohaselt, ja kui need koostisosad moodustavad töödeldud toidus üle 5 % toote mahepõllumajanduslike koostisosade kaalust ja ei vasta VII lisas sätestatud nõuetele.“;

(4) artikkel 33 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 33*

Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo

1. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo võib kasutada järgmistel juhtudel:

a) II, III ja IV peatükis sätestatud nõuete kohaselt valmistatud toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel;

b) artikli 45 lõike 1 punkti b alapunkti ii või iii kohaselt imporditud ja VII lisas sätestatud nõuetele vastavate toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel;

c) artikli 30 lõike 5 punktis a osutatud töödeldud toidu ning artikli 30 lõikes 6 osutatud töödeldud sööda puhul, mille koostisosad on imporditud artikli 45 lõike 1 punkti b alapunkti ii või iii kohaselt, tingimusel et need koostisosad vastavad VII lisas sätestatud nõuetele või moodustavad vähem kui 5 % toote

mahepõllumajanduslike koostisosade kaalust töödeldud toidu puhul või vähem kui 5 % põllumajanduslikku päritolu mahepõllumajanduslike koostisosade kaalust, mis sisalduvad töödeldud söödas;

d) teavitamise ja harimise eesmärgil, et tutvustada logo olemasolu ja seda reklaamida, tingimusel et logo ei kasutata viisil, mis võiks tarbijaid eksitada konkreetse toote mahepõllumajandusliku tootmise osas, ning tingimusel, et logo on esitatud V lisas sätestatud nõuete kohaselt. Sel juhul ei kohaldata artikli 32 lõike 2 ja V lisa punkti 1.7 nõudeid.

Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ei kasutata artikli 30 lõike 5 punktides b ja c osutatud töödeldud toidu ega artikli 30 lõikes 3 osutatud üleminekuaja toodete puhul.

2. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo on ametlik kinnitus kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artiklitega 86 ja 91, välja arvatud lõike 1 punktis d osutatud juhtudel.

3. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamine on kolmandatest riikidest imporditud toodete puhul vabatahtlik. Logo kasutamisel nimetatud toodete märgistamisel kooskõlas lõikega 1 tuleb lisaks kasutada artikli 32 lõikes 2 osutatud tähist.

4. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo peab vastama V lisas sätestatud näidisele ning nimetatud lisas sätestatud nõuetele.

5. Käesolevale määrusele vastavate toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel võib kasutada riiklikke või erasektori logosid.

6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse V lisa Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ja sellega seotud nõudeid.

7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse VII lisa Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamise kohta artikli 45 lõike 1 punkti b alapunkti ii või iii kohaselt imporditud toodete puhul, lisades nõudeid, mida peab järgima, et täita tarbijate ootusi ja säilitada liidu mahepõllumajanduslike toodete turul ausat konkurentsi, või muutes lisatud nõudeid eelkõige seoses jätkusuutlike taimekasvatussüsteemide, loomade heaolu ja jätkusuutlikku toitumist tagavate loomakasvatussüsteemide ning minimaalselt kunstlikke sisendeid kasutavate toidutöötlemismeetodite rakendamisega, võttes samal ajal arvesse kolmandate riikide eripära toodete puhul, mida ei ole kasvatatud ega töödeldud liidus.“;

(5) artikli 35 lõike 8 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad vabastada lõikes 2 osutatud sertifikaadi omamise kohustusest ettevõtjad, kes müüvad otse lõpptarbijale pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid (välja arvatud sööt), tingimusel et need ettevõtjad ei tooda ega valmista ise selliseid tooteid ette, ei ladusta selliseid tooteid mujal kui ainult müügikohas ega impordi selliseid tooteid kolmandast riigist ning ei kasuta selliseks tegevuseks alltöövõtjana teist ettevõtjat, ja täidetud on tingimus, et müük ei ületa 10 000 kg aastas.’;

(6) artikli 36 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) koosneb üksnes liikmetest, kelle iga ettevõtte suurus on kuni

– i) kümme hektarit,

– ii) üks hektar kasvuhoone puhul või

– iii) kuni 30 hektarit üksnes püsirohumaa puhul;“;

(b) punkt d asendatakse järgmisega:

„d) on juriidiline isik või sellise põllumajandustootjate ühisettevõtte, ühistu, ühenduse, liidu või organisatsiooni liige, kes on juriidiline isik.“;

(7) artikli 48 lõike 1 teises lõigus asendatakse kuupäev „31. detsembril 2026“ kuupäevaga „31. detsembril 2036“;

(8) II lisa muudetakse järgmiselt:

(a) II osa muudetakse järgmiselt:

(a) punktis 1.2.2 asendatakse punktid c ja d järgmisega:

„c) alla kolme päeva vanusena sisse toodud kodulindude (välja arvatud pekingi pardid ja vutid) liha tootmise puhul kümme nädalat;

d) alla kolme päeva vanusena sisse toodud pekingi partide ja vuttide puhul vastavalt seitse nädalat ja viis nädalat;“;

(b) punkt 1.5.2.5 asendatakse järgmisega:

„1.5.2.5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/6* artikli 4 punktis 34 määratletud keeluaeg keemiliselt sünteesitud allopaatilise veterinaarravimi, sealhulgas mikroobivastase veterinaarravimi puhul peab olema kaks korda nii pikk kui keeluaeg, millele on osutatud

(a) müügiloa tingimuste kohaselt kasutatava veterinaarravimi teabes või

(b) kõnealuse määruse artiklis 115, kui ravimit kasutatakse kõnealuse määruse artikli 113 kohaselt juhtudel, mida müügiloa tingimused ei hõlma.“

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2019/6, mis käsitleb veterinaarravimeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/82/EÜ (ELT L 4, 7.1.2019, lk 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj).“;

(c) punkti 1.9.4.1 kolmandasse lõiku lisatakse järgmine alapunkt:

„j) 42 päeva vuttide puhul.“;

(d) punkti 1.9.4.4 muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) neil peab päevasel ajal olema pidev pääs vabaõhualale võimalikult varasest east, kui linnud on piisavalt sulgedega kaetud, et nad suudaksid välistingimustes viibimise ajal reguleerida oma kehatemperatuuri, ja kui füsioloogilised ja füüsilised tingimused seda lubavad, välja arvatud juhul, kui liidu õigusaktide alusel on kehtestatud ajutised piirangud;“;

ii) punkt m asendatakse järgmisega:

„m) lindlate nuumlindude jaoks mõeldud kasulik kogupind ei ületa ühegi lindla puhul 1 600 m^2;“;

(b) III osa punkti 3.1.4.2 alapunkt f asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/6 artikli 4 punktis 34 määratletud keeluaeg peab allopaatilise veterinaarravimi puhul olema kaks korda nii pikk kui keeluaeg, millele on osutatud

(a) müügiloa tingimuste kohaselt kasutatava veterinaarravimi teabes või

(b) kõnealuse määruse artiklis 115, kui ravimit kasutatakse kõnealuse määruse artikli 114 kohaselt juhtudel, mida müügiloa tingimused ei hõlma.“;

(c) IV osa punkt 2.2.3 jäetakse välja;

(d) V osa punkt 2.4 jäetakse välja;

(e) VII osa punkt 1.4 jäetakse välja;

(f) III lisa punkt 7.5 jäetakse välja;

(g) lisatakse järgmine lisa:

„VII LISA

Artikli 32 lõike 1 punktis b ning artikli 33 lõike 1 punktides b ja c osutatud nõuded:

1) II lisa I osa punkt 1.2;

2) II lisa II osa punkt 1.7.5;

3) II lisa II osa punkt 1.7.11;

4) II lisa IV osa punkti 2.2.2 alapunkt f.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*